

4.nedel'a cez rok B, 31.1.2021

Pondelok Féria	1/2	Senné		+Zlata a Štefan Tkáčovi, 30.deň
Utorok Obetovanie Pána sviatok	2/2	Senné		+Milan Horňák, pohrebna
Streda Féria, sv. Blažej	3/2	Senné		zdr.B.p. Klaudia Baniková
Štvrtok Féria	4/2	Senné		zdr.B.p. rodina Mizeráková
Piatok sv. Agáta, spomienka	5/2	Senné		+Anton, Anna, Michal a rodičia (Baňasová)
Sobota sv. Pavol Miki a spoločníci	6/2	Senné		Pro populo - za farnosť
Nedel'a 5.nedel'a rok B	7/2	Senné		zdr.B.p. Tomáš, živ. jub.

Oznamy:

- Odporúčam celé naše farské spoločenstvo do ochrany sv. Jozefa, ktorému je zasvätený tento rok. Pozdravujem všetkých veriacich a povzbudzujem k nádeji a Božej blízkosti, ktoré sú ústredným poslanstvom vianočného tajomstva.

- na budúcu nedel'u je **prvá nedel'a v mesiaci**, súkromná pobožnosť pri sv. oltárnej a výmena tajomstiev sv.ruženca s tým, že sa modlíme nasledujúci desiatok sv.ruženca.

- v utorok je **sviatok Obetovania Pána** - Hromnice.

- 2.2.2021 je **25.svetový deň zasväteného života**. Deň zasvätený Bohu. V modlitbách za všetkých zasvätených a zasvätené osoby Bohu - rehoľníkov a rehoľnice, ktorí svojim životom oslavujú Boha, sú služobníkmi a služobníkmi Kristovho poslania a vydávajú svedectvo o viere a nádeji. Vďaka za ich službu, obeť a modlitby.

- v stredu je sv. Blažej.

Milodary na kostol - Pán Boh zaplat' za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 12/2021

číslo 5

Homília Svätého Otca 24. januára 2021

V nedel'u Božieho slova počúvame Ježiša, ktorý ohlasuje Božie kráľovstvo. Pozrime čo hovorí a komu to hovorí. Čo hovorí. Ježiš začína kázať takto: «Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo»(Mk1,15). Boh je blízko, hľa toto je prvé poslanstvo. Jeho kráľovstvo zostúpilo na zem. Boh nie je tam hore, ako sme často v pokušení si myslieť, v ďalekých nebesiach, oddelený od situácie človeka, ale je s nami. Čas vzdialenosti sa skončil, keď sa v Ježišovi stal človekom. Odvtedy je Boh veľmi blízko; od nášho človečenstva sa nikdy neoddelí a nikdy sa mu nezunuje. Táto blízkosť je začiatok evanjelia, to je to, čo – ako zdôrazňuje text – Ježiš «hovoril»: nepovedal to iba raz a dost, hovoril to, čiže neustále opakoval. „Boh je blízko“ – to bolo leitmotívom jeho ohlasovania, jadrom jeho poslanstva. Ak je toto začiatok i refrén Ježišovho kázania, nemôže to byť konštantou kresťanského života a ohlasovania. Prv než čokoľvek iné, je potrebné veriť a ohlasovať, že Boh sa priblížil k nám, že sme omilostení, zahrnutí milosrdenstvom. Pred každým našim slovom o Bohu je tu jeho Slovo pre nás, ktoré nám naďalej hovorí: „Neboj sa, som s tebou. Som ti nablízku a budem ti nablízku“. Slovo Božie nám dovoľuje dotýkať sa rukou tejto blízkosti, pretože nie je od nás ďaleko, ale je blízko v našom srdci. Je protíliekom na strach, že by sme zoči-voči životu zostali sami. Pán v skutočnosti prostredníctvom jeho Slova utešuje, čiže stojí pri tom, kto je sám. Keď k nám hovorí, pripomína nám, že sme v jeho srdci, vzácní v jeho očiach, chránení v dlaniach jeho rúk. Božie slovo vlieva tento pokoj, ale nenecháva na pokoji. Je to slovo útechy, ale aj obrátenia. «Kajajte sa», hovorí totiž Ježiš hneď po zvestovaní Božej blízkosti. Pretože s jeho blízkosťou sa skončili časy dávania si odstupu od Boha i od ostatných, skončili sa časy, v ktorých každý myslí na seba a ide na vlastnú päsť. Toto nie je kresťanské, pretože ten, kto zakúsi Božiu blízkosť, nemôže sa dištancovať od blízkeho, nemôže ho ľahostajne poslať preč. V tomto zmysle ten, kto je v častom kontakte s Božím slovom, dostáva zdravé životné obraty: objavuje, že život nie je časom dávania si pozor na druhých a chránenia seba samých, ale je príležitosťou vyjsť v ústrety iným v mene Boha, ktorý je nablízku. Takto nás Slovo zasie do pôdy nášho srdca vedie k zasievaniu nádeje prostredníctvom blízkosti. Presne tak, ako to Boh robí s nami. Pozrime teraz na to, ku komu Ježiš hovorí. Predovšetkým sa obracia na galilejských rybárov. Boli to jednoduchí ľudia, ktorí žili z plodov svojich rúk, pracujúc v noci i vo dne. Neboli odborníkmi na Písma a istotne nevynikali vo vede či kultúre. Bývali v zmiešanom regióne s rôznymi národmi, etnikami a náboženstvami: bolo to miesto najvzdialenejšie od náboženskej čistoty Jeruzalema, najvzdialenejšie od srdca krajiny. Ale Ježiš začína odtiaľ; nie od centra, ale od periférie, a robí to preto, aby aj nám povedal, že nikto nie

je na okraji Božieho srdca. Všetci môžu prijať jeho Slovo a stretnúť sa s ním osobne. V tomto ohľade je v evanjeliu osobitý detail, keď sa upozorňuje, že Ježišovo ohlasovanie prichádza «po» tom Jánovom. To „po“ je rozhodujúce, pretože zaznamenáva odlišnosť: Ján prijímal ľudí na púšti, kam išli iba tí, ktorí mohli opustiť miesta, kde žili. Ježiš naopak hovorí o Bohu v srdci spoločnosti, všetkým, tam kde sú. A nehovorí v určených hodinách a časoch: hovorí «prechádzajúc popri mora» k rybárom «keď spúšťajú svoje siete». Obracia sa na ľudí na najobyčajnejších miestach a v najbežnejších časoch. Tu je univerzálna sila Božieho slova, ktorá dosiahne ku všetkým a ku každej oblasti života. Ale Slovo má tiež zvláštnu silu, čiže ovplyvňuje každého priamym a osobným spôsobom. Učeníci nikdy nezabudnú na slová, ktoré v ten deň počuli na brehu jazera, keď boli pri loďke, pri svojich príbuzných a spolupracovníkoch, na slová, ktoré navždy poznačia ich životy. Ježiš im hovorí: «Podťe za mnou a urobím z vás rybárov ľudí». Nepriťahuje ich vznešenými a nedostupnými rečami, ale hovorí o ich živote: rybárom hovorí, že budú rybármi ľudí. Keby im povedal: „Podťe za mnou, urobím z vás apoštolov: budete poslaní do sveta a budete hlásať evanjelium mocou Ducha, budete zabíjať, ale stanete sa svätými“, môžeme si predstaviť, že Peter a Andrej by odpovedali: „Ďakujeme, ale dáme prednosť našim sieťam a našim loďkám“. Ježiš ich naopak pozýva vychádzať z ich života: „Ste rybári, stanete sa rybármi ľudí“. Preniknutí touto vetou objavujú krok za krokom, že život pri lovení rýb je len niečím drobným, ale že zatiahnuť na hĺbinu na Ježišovo slovo je tajomstvom radosti. Takto to Pán robí s nami: hľadá nás tam, kde sme, miluje nás takých, akí sme a trpezlivo sprevádza naše kroky. Ako na tých rybárov, čaká aj na nás na brehoch života. Svojím Slovom nám chce zmeniť smer, aby sme prestali živoriť a vydali sa na hĺbinu za ním. Preto, drahí bratia a sestry, nevzdávajme sa Božieho slova. Je to list lásky napísaný pre nás od toho, kto nás pozná ako nikto iný: jeho čítaním znova počujeme jeho hlas, všimame si jeho tvár, prijímame jeho Ducha. To Slovo nás robí blízkymi Bohu: nenechávajme ho bokom. Nosme ho vždy so sebou, vo vrecku, v telefóne; dajme mu dôstojné miesto v našich domoch. Dajme si Evanjeliu na také miesto, kde si spomenieme každý deň ho otvoriť, možno na začiatku a na konci dňa, aby tak medzi tým množstvom slov, ktoré vnikajú do našich uší, prišiel k srdcu nejaký verš Božieho slova. Aby sme to dokázali, vyprosujme si u Pána silu vypnúť televíziu a otvoriť Bibliu; vypnúť mobil a otvoriť Evanjeliu. V tomto liturgickom roku čítame to Markovo, najjednoduchšie a najkratšie. Prečo si ho neprečítať aj sami, jeden malý úryvok každý deň? Dá nám pocítiť Pánovu blízkosť a vleje nám odvahu na ceste životom.

Prihovor pred modlitbou Anjel Pána

Ján bol jeho predchodcom, pripravoval mu pôdu a cestu: teraz môže Ježiš začať svoje poslanie a ohlasovať spásu, ktorá je už prítomná; tou spásou je on sám. Ježišovo ohlasovanie je zhrnuté v týchto slovách: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu“. Jednoducho. Ježiš nepoužíval polovičaté slová. Jeho poslanstvo nás pozýva zamyslieť sa nad dvoma podstatnými témami: čas a obrátenie. V uvedenom texte evanjelistu Marka sa pod časom chápe trvanie dejín spásy konanej Bohom; teda „naplnený“ čas je časom, kedy toto spásne konanie vrcholí, dochádza k jeho plnému uskutočneniu: je to dejinný moment, v ktorom Boh poslal Syna na svet a jeho

Kráľovstvo sa „priblížilo“ ako nikdy predtým. Čas spásy sa naplnil, lebo prišiel Ježiš. Avšak spása nie je automatická; spása je darom lásky a ako taká je ponúknutá ľudskej slobode. Vždy keď sa hovorí o láske, hovorí sa o slobode: láska bez slobody nie je láskou; môžu tam byť záujmy, strach, mnohé veci, ale láska je vždy slobodná. A pretože je slobodná, vyžaduje si aj slobodnú odpoveď: vyžaduje si našu konverziu, obrátenie. Ide teda o zmenu zmýšľania – to je tá konverzia, zmeniť mentalitu – a o zmenu života: nenasledovať už vzory sveta, ale ten Boží, ktorým je Ježiš. Nasledovať Ježiša, to, čo Ježiš robil a čomu nás učil. Je to rozhodujúca zmena vo videní i v postoji. Totižto hriech, najmä hriech svetáctva, ktorý je ako vzduch, preniká všade, priniesol mentalitu, ktorá je zameraná na presadzovanie seba samých proti ostatným, a aj proti Bohu. Je to zvláštne... Aká je tvoja identita? Veľakrát počujeme, že sa vlastná identita vyjadruje vymedzeniami „proti“. Ťažko sa vyjadriť vlastná identita v duchu tohto sveta pozitívnymi termínmi a termínmi spásy: je proti sebe samému, proti ostatným a proti Bohu. A za týmto účelom sa mentalita hriechu, mentalita sveta, neštíti použiť podvod a násilie. Podvod a násilie. Vidíme, čo podvod a násilie spôsobujú: žiadostivosť, túžbu po moci a nie službe, vojny, ťaženie z ľudí... Toto je mentalita podvodu, ktorá má bezpochyby svoj pôvod v otcovi podvodu, veľkom klamárovi, diablove. On je otcom lži, tak ho definuje Ježiš. Tomuto všetkému oponuje poslanstvo Ježiša, ktoré nás pozýva uznať si svoju odkázanosť na Boha a na jeho milosť; mať vyvážený postoj voči pozemským dobrám; byť prijímačmi a pokornými voči všetkým; poznať samých seba a nachádzať svoje naplnenie v stretnutí a službe druhým. Pre každého z nás je čas, kedy môžeme prijať spásu, krátky: je to trvanie nášho života na tomto svete. Je krátky. Možno sa zdá byť dlhý... Pamätám si, ako som šiel udeliť sviatosti, pomazanie chorých, jednému starému pánovi, veľmi dobrému človeku, a on mi v tej chvíli pred prijatím Eucharistie a pomazania chorých povedal túto vetu: „Život mi uletel“, čím chcel povedať: myslel som si, že trvá večnosť, no... „život mi uletel“. Tak to vnímame my starší, že život ubehol. Odchádza. A život je dar Božej nekonečnej lásky, ale aj časom preverenia našej lásky voči nemu. Preto každá chvíľa, každý okamih našej existencie je vzácnym časom milovať Boha a blížneho, a tak vstúpiť do večného života. Dejiny nášho života majú dva rytmy: jeden merateľný, zložený z hodín, dní, rokov. Ten druhý sa skladá z období nášho vývoja: narodenie, detstvo, dospelosť, zrelosť, staroba, smrť. Každé obdobie, každá fáza má svoju vlastnú hodnotu, a môže byť privilegovaným okamihom pre stretnutie sa s Pánom. Viera nám pomáha odhaľovať duchovný význam týchto období: každé z nich obsahuje osobitné volanie Pána, na ktoré môžeme odpovedať buď pozitívne alebo negatívne. V Evanjeliu vidíme ako odpovedali Šimon, Ondrej, Jakub a Ján: boli to zrelí muži, mali svoju prácu rybárov, mali svoj rodinný život... A predsa, keď prechádzal Ježiš a zavolať ich, „hneď zanechali siete a išli za ním“. Drahí bratia a sestry, buďme pozorní a nenechajme Ježiša prejsť bez toho, aby sme ho prijali. Svätý Augustín hovorieval: „Mám strach, že by Boh prešiel“. Strach z čoho? Z toho, že ho nerozpoznať, neuvidí, neprijme. Panna Mária nech nám pomáha prežívať každý deň, každú chvíľu, ako čas spásy, kedy Pán prechádza a volá nás, aby sme ho nasledovali, každý podľa svojho života. A nech nám pomáha obrátiť sa od mentality sveta, tých svetských fantázií, ktoré sú iba umelý ohňostroj, k mentalite lásky a služby.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.